

УДК 821.134.2-31
П88

Original title: El Club de las Zapatillas Rojas. Una semana increíble

© 2015, Ana Sandra Punset Martínez for the text
© 2015, Paula González for the illustrations
© 2015, Penguin Random House Grupo Editorial, S. A. U.
Travessera de Gràcia 47-49. 08021 Barcelona, SPAIN

Ана Пунсет

П88 Клуб червоних кедів. Неймовірний тиждень [Текст] : повість / Ана Пунсет ; пер. з ісп. Олени Забара. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. — 248 с.

ISBN 978-617-679-928-3

Що може бути кращим за відпочинок з найближчими друзями в горах? Подруги з «Клубу червоних кедів» цілий тиждень живуть посеред лісу в гірському хостелі. Удень Лусія вчиться спускатися на лижах, а ввечері з подругами досліджує будинок, де вони оселилися. Окрім них тут мешкають учні з іншої школи. Лусія знайомиться з хлопцем, який змушує її серце битися частіше. Залишилося тільки з'ясувати, що пов'яже його з красунею-білявкою, яка стала для дівчат з «Клубу червоних кедів» затятим ворогом. Попереду лижні спуски, нові пригоди, а для когось — можливо, й нові романтичні стосунки.

УДК 821.134.2-31

АНА ПУНСЕТ

Неймовірний тиждень

Ілюстрації
Паули Гонсалес

З іспанської переклала
Олена Забара

© Ана Пунсет, текст, 2015
© Паула Гонсалес, ілюстрації, 2015
© Олена Забара, переклад, 2021
© Видавництво Старого Лева,
українське видання, 2021

ISBN 978-617-679-928-3 (укр.)
ISBN 978-84-9043-409-3 (ісп.)

Усі права застережено

Львів
Видавництво Старого Лева
2021

1 *Уся шафа в одній валізі*

Лусія затигла валізу в кімнату. Що ж робити? Лижний одяг такий важкий! Наче й небагато речей узяла: лише чотири комбінезони, найгарніші з усіх, які знайшла в магазині, куди вони ходили з мамою. Звичайно, всі різного кольору, щоб не повторювалися. І це на п'ять днів, які школярі проведуть у горах. До всього поклала ще й звичайний зимовий одяг, адже вони не постійно будуть на лижній трасі, принаймні Лусія не так уявляла цю поїздку.

— Бронюю другий поверх біля вікна! — вигукнула Фріда найпершою і закинула свою сумку на верхнє ліжко.

Попри те що Фріда була фізично сильніша й набагато вища за подругу, однак

її сумка була чи не вдвічі легша за Лусі-їну.

— Я краще спатиму внизу, адже так кру-чусь уві сні... Я сновида, але не бійтеся, — сказала Ракель і попрямувала до ліжка, що було під Фрідиним.

— Ти що, ходитимеш по кімнаті із заплющеними очима? — запитала Фріда, закрила обличчя каштановим волоссям, виставила руки вперед і закрокувала по ліжку, наче зомбі.

— Не всі сновиди це роблять. До речі, на відміну від того, що про нас думають, ми ходимо із розплющеними очима...

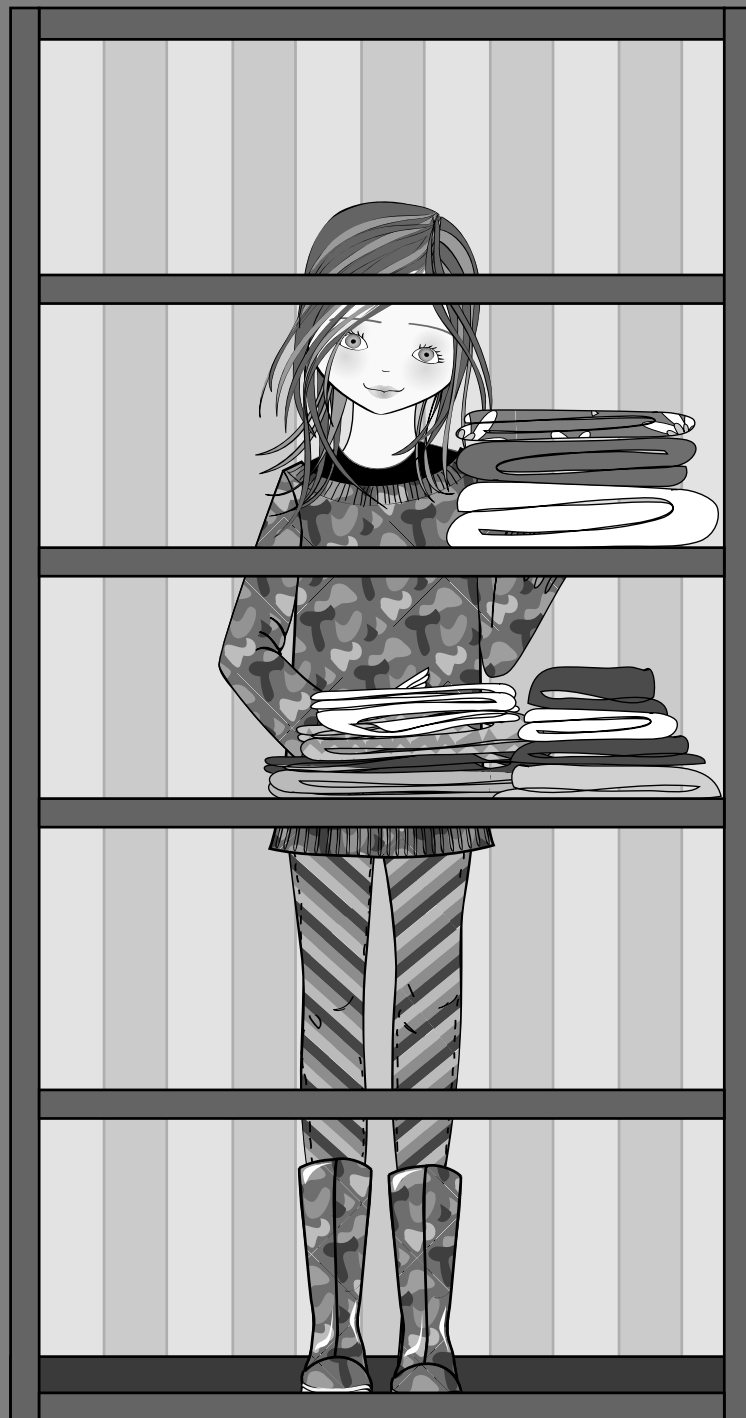
— О, це значно краще! Тобто я можу щось тобі розповідати й думати, що ти не спиш, а ефект той самий, наче я розмовляю зі стіною! — обурилася Фріда, й дівчата вибухнули сміхом.

— Мій брат також сновида, — повідомила Сусана, прибравши з обличчя пасмо чорного волосся, що вже досягало їй до вух. — Беа, я тебе попередила.

Беа спробувала приховати усмішку. Лусія штурхнула її ліктем і піддражнила:

— Сумуватимеш за ним у ці дні, еге ж?

— Трохи... — відповіла Беа, примруживши зелені, як у кішки, очі, й почала діставати одяг із сумки.

Айтор зважився запропонувати їй зустрітися ще в жовтні, а отже, вони тепер офіційно пара. Відтоді хлопець став частиною їхньої компанії і проводив із дівчатами багато часу. Як і його сестра, Айтор став членом «Клубу» своєї дівчини, і в нього вже не було вибору — мусив терпіти їх усіх... Ось що значить бути єдиною сильною командою!

Беа охайно розклала одяг у кутку шафи, щоб кожна з дівчат мала місце для своїх

речей. Та Лусія засумнівалася, чи вистачить їй місця.

— Все добре? — запитала в неї Сусана.

— Так, а що? — відповіла Лусія, не зрозумівши, про що мова.

— Ну, я про Еріка... — Сусана задумливо прикусила пірсинг на губі, наче намагаючись прочитати на Лусіїному обличчі більше, ніж почула.

Ерік! Звичайно, за купою емоцій, за розкладанням гірськолижного одягу Лусія мало не забула, що вже П'ЯТЬ днів (з понеділка до суботи), як Ерік перетворився на її колишнього хлопця. Так, вони більше не разом.

Минулого тижня вони сильно посварилися, тому що Ерік не пішов на вечірку до Розі, старшої сестри Ракель. Навіть не подзвонив, щоб попередити, й Лусія довго на нього чекала, сидячи на дивані, доки не вирішила сама йому подзвонити. І не могла повірити: Ерік розважався зі своїми друзями, бо зовсім забув про цю кляту вечірку.

— Ну, раз ти вже там із подругами... — зрештою заявив він, щоб виправдати свою забудькуватість.

— Але я хотіла, щоби прийшов і ти! — дорікнула Лусія.

— Мені більше хотілося сходити в ігрову кімнату. Що в цьому поганого?

— Що ти навіть не потрудився подзвонити й сказати про це мені!

Так і не з'ясувавши, чому хлопець так вчинив, Лусія порвала з Еріком просто по телефону, але перед тим викричалася на всі боки. І після цього дзвінка Ерік до неї вже не промовив ані слова.

Річ у тім, що після періоду суперзакоханості, що тривав від кінця літа, стосунки щодня ускладнювалися. Ерік уже не вперше проігнорував Лусію, і здавалося, він не хотів із нею бачитися, коли приходили подруги (а останнім часом так було майже завжди). Схоже, проблема в тому, що Лусії стало нудно з ним, їй хотілося проводити більше часу з дівчатами. Причина розриву, здається, доволі звична. У Марти те саме сталося з Каєм, нині її німецьким ексхлопцем. Різниця в тому, що вони інколи усе ж спілкуються, а Ерік навіть не намагається заговорити з Лусією. Можливо, скандал, який вона влаштувала на прощання, дався взнаки. А ще дівчина назвала його егоїстом, ідіотом, інфантилом і нестерпним, якимось так... Поклавши слухавку, вона пошкодувала про свої слова й готова була подзвонити

Еріку знову й вибачитися, та найгірше вже сталося... З одного боку, Лусії було шкода розривати ці стосунки, адже Ерік став дуже важливим для неї. Вони не лише зустрічалися, а були ще й друзями, ділилися одне з одним майже всім. Цього тижня Лусія СТРАШЕННО сумувала за Еріком, годі це заперечувати. Та вона хотіла проводити більше часу з подругами... Тому нічого не вдієш. Усе доволі трагічно. Тим паче тепер він навіть не дивиться в її бік.

Тож найменше, чого Лусії зараз хотілося, — зустрітися з Еріком під час цієї захопливої екскурсії та згадати, як погано все закінчилося.

